Dosarul nr. 2r-298/20

Prima instanţă: Judecătoria Hînceşti, sediul Ialoveni, judecător – V. Olărescu
Instanţa de apel: Curtea de Apel Chişinău, judecători – A. Danilov, I. Secrieru, V. Cotorobai

D E C I Z I E

22 iulie 2020 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie,

în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Svetlana Filincova
Judecătorii Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Meşină Profirie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Meşină Zinaida către Meşină Profirie cu privire la partajarea bunului proprietate comună în devălmăşie şi încasarea cheltuielilor de judecată, şi acțiunea reconvenţională depusă de reprezentantul pârâtului Meşină Profirie, avocatul Bubuioc Svetlana către Meşină Zinaida, intervenienti accesorii Primăria comunei Ruseştii Noi şi Întreprinderea Publică „Agenţia Servicii Publice”, Serviciul Cadastral Teritorial, filiala Ialoveni, cu privire la partajarea terenului proprietate comună în devălmăşie a soţilor,

împotriva încheierii din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chişinău, prin care s-a respins cererea lui Meşină Profirie privind repunerea în termen a apelului declarat împotriva hotărârii din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni şi s-a restituit apelul declarat de Meşină Profirie, ca fiind depus peste termenul legal,

c o n s t a t ă :

La 19 septembrie 2016, Meşină Zinaida s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Meşină Profirie, solicitând partajarea în natură a averii proprietate comună în devălmăşie, terenul pentru construcţii aferent casei de locuit, cu numărul cadastral XXXXXXXXXXX, cu suprafaţa de 0,1249 ha, câte ½ cotă - parte fiecăruia, precum şi încasarea cheltuielilor de judecată.

La 09 iulie 2018, Meşină Profirie a depus acţiune reconvenţională către Meşină Zinaida, intervenienţi accesorii Primăria comunei Ruseştii Noi şi Instituţia Publică „Agenţia Servicii Publice”, Serviciul Cadastral Teritorial Ialoveni privind partajarea terenului proprietate comună în devălmăşie a soţilor.

Prin hotărârea din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni, cererea de chemare în judecată depusă de Meşină Zinaida către Meşină Profirie cu privire la partajarea bunului proprietate comună în devălmăşie şi încasarea cheltuielilor de judecată a fost admisă integral. S-a respins acțiunea reconvenţională depusă de reprezentantul pârâtului Meşină Profirie, avocatul Bubuioc Svetlana, către Meşină Zinaida, intervenienţi accesorii Primăria comunei Ruseştii Noi şi

Întreprinderea Publică “Agenţia Servicii Publice”, Serviciul Cadastral Teritorial, filiala Ialoveni, privind partajarea terenului proprietate comună în devălmăşie a soţilor. S-a pus în sarcina părţilor Meşină Zinaida şi Meşină Profirie construirea unui gard, pentru a separa o parte de altă parte, de teren. S-au încasat de la Meşină Profirie Gheorghe, în beneficiul Zinaidei Meşină, cheltuielile de judecată în sumă de 2 803 (două mii opt sute trei, 00) lei, inclusiv suma de 2 500 (două mii cinci sute,00) lei, cu titlu de plată pentru efectuarea constatării tehnico-ştiinţifice, suma de 198,00 (una sută nouăzeci şi opt,00) lei, cu titlu de plată pentru serviciile cadastrale şi suma de 68,01 (şaizeci şi opt,01) lei, cu titlu de plată a taxei de stat la depunerea cererii.

La 28 mai 2019, Meşină Profirie a declarat apel împotriva hotărârii din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, solicitând inter alia repunerea în termen a apelului.

Prin încheierea din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chişinău, s-a respins cererea lui Meşină Profirie privind repunerea în termen a apelului declarat împotriva hotărârii din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni şi s-a restituit apelul declarat de Meşină Profirie, ca fiind depus peste termenul legal.

La 18 decembrie 2019, Meşină Profirie a declarat recurs împotriva încheierii din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chişinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu restituirea cauzei pentru examinarea în fond a cererii de apel la Curtea de Apel Chişinău.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea Curţii de Apel Chişinău, care urmează a fi casată, invocând faptul că instanţa de apel urma să calculeze termenul de declarare a apelului din ziua în care Meşină Profirie a recepţionat dispozitivul hotărârii primei instanţe – 23 mai 2019. Respectiv, recurentul consideră că cererea sa de apel a fost depusă în termenul stabilit de lege.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs şi prevederile legale, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul declarat de Meşină Profirie urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanţa (judecătorul), participanţii la proces şi alte persoane legate de activitatea instanţei trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea privind restituirea cererii de apel a fost pronunțată de Curtea de Apel Chişinău la 08 octombrie 2019, fiind expediată recurentului pentru cunoştinţă la 19 noiembrie 2019 (f.d. 139). Dat fiind faptul că la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să demonstreze momentul recepţionării încheierii de către recurent, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 18 decembrie 2019, Colegiul consideră că cererea de recurs a fost depusă în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanţei de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă

din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii. Copia deciziei se remite părţilor în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speţă, se constată că prin încheierea din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chişinău, s-a respins cererea lui Meşină Profirie privind repunerea în termen a apelului declarat împotriva hotărârii din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni şi s-a restituit apelul declarat de Meşină Profirie, ca fiind depus peste termenul legal.

Recurentul susţine că instanţa de apel nu a soluţionat corect chestiunea repunerii apelului în termen, or, recurentul primind dispozitivul hotărârii din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni, la 23 mai 2019, a avut termenul de 30 de zile din această dată pentru a depune cererea de apel.

Colegiul nu poate reţine acest argument al recurentului Meşină Profirie, deoarece normele de procedură sunt interpretate eronat de către acesta, iar modul în care interpretează calcularea termenului de procedură de 30 de zile, este contradictoriu cu solicitarea sa din cererea de apel cu privire la repunerea în termen a acesteia. În aşa mod, nu este clar de ce apelantul Meşină Profirie a solicitat repunerea în termen a apelulului, în situaţia în care era ferm convins că termenul de procedură se calculează din ziua recepţionării dispozitivului hotărârii.

Cu referire la cele menţionate mai sus, Colegiul reţine prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia termenul de declarare a apelului este de 30 de zile *de la data pronunţării dispozitivului hotărârii*, dacă legea nu prevede altfel. Deci, modalitatea de calculare a acestui termen de către recurent este una eronată, în cazul în care legiuitorul prevede în mod expres momentul curgerii acestui termen - data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Mai mult, dispoziţiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanţie a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind că persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanţa de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea termenului de procedură.

Cu referire la această normă, Colegiul atrage atenţia asupra faptului că, deşi apelantul a formulat în faţa instanţei de apel o cerere de repunere în termen, ultimul nu şi-a motivat această solicitare.

Or, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1), (3) şi (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanţă. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea termenului de procedură.

Suplimentar, Colegiul reţine că potrivit procesului-verbal al şedinţei de judecată din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni (f.d. 104-105) – şedinţă în care a fost pronunţat dispozitivul hotărârii, la această şedinţă a participat avocatul

recurentului Meşină Profirie – Jomir Eudochia, împuternicită prin mandatul MA nr. 1203692 din 20 februarie 2019 (f.d. 56), şi a primit copia dispozitivului hotărârii în aceeaşi zi, potrivit recipisei semnate de către ea la 17 aprilie 2019 (f.d. 108).

În acelaşi context, art. 75 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că, în procesul civil, persoanele fizice îşi pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar. Participarea personală în proces nu face ca persoana fizică să decadă din dreptul de a avea avocat. Cu titlu principal, în conformitate cu art. 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. *Culpa reprezentantului este echivalentă culpei părții.*

Astfel, faptul invocat de recurent cu privire la recepţionarea dispozitivului hotărârii la 23 mai 2019, nu este relevant.

Este de menţionat că, legislaţia procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanţilor la proces, instituie și obligaţia părţilor de a se folosi cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securităţii raporturilor juridice.

Potrivit dispoziţiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancţiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum şi în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancţiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanţei judecătoreşti, ale participanţilor la proces, cât şi ale persoanelor legate de activitatea acestora şi, în funcţie de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligaţia de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătoreşti, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenţiei decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Meşină Profirie, împotriva încheierii din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chişinău, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanţei de apel urmează a fi menţinut de către instanţa de recurs.

Luând în considerație cele expuse şi în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Meşină Profirie.

Se menține încheierea din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chişinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Meşină Zinaida către Meşină Profirie cu privire la partajarea bunului proprietate comună în devălmăşie şi încasarea cheltuielilor de judecată, şi acțiunea reconvenţională depusă de reprezentantul pârâtului Meşină Profirie, avocatul Bubuioc Svetlana către Meşină Zinaida, intervenienti accesorii Primăria comunei Ruseştii Noi şi Întreprinderea Publică „Agenţia Servicii Publice”, Serviciul Cadastral Teritorial, filiala Ialoveni, cu privire la partajarea terenului proprietate comună în devălmăşie a soţilor.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Svetlana Filincova,

Judecătorii Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru